

Událost - její integrita

Integrita události, tj. její vnitřní sjednocenosť, nemôže nemít rovnäž událostný charakter, i když není (nemôže byť) samostatnou událostí. Tak ako se „děje“ sama událosť, „děje se“ i její integrita. A protože tato dějící se sjednocenosť není a nemôže byť samostatnou událostí, musí nutně byť výkonem oné události, jejíž je integritou (sjednocenosťí). A to znamená, že každá událosť (snad s výjimkou událostí primordiálnych, ale to ponechme samostatnému zkoumání) tak, ako musí vykonávať své vlastné bytí, musí také (a zároveň) vykonávať svou sjednocenosť. Zatímco však své bytí nemôže ustavovať, ale musí je vykonávať ako svůj úkol (který jí byl přidělen a stal se tak jejím posláním ve chvíli, kdy se začala dít), založení a udržování vnitřní jednoty je pro ni úkolem, který si musí sama vždy znova dávat a o který resp. o jehož plnění se musí „starat“. Každá událosť (vyšší než primordiálna) musí dbať na svou vnitřní integritu a musí o ni pečovať, udržovat ji vlastním úsilím (tedy svými akcemi a aktivitami) a stále ji obnovovať, jakmile dojde k jejímu oslabení nebo dokonce rozpadání (to známe především z pozorování živých bytostí a života vůbec, tj. i spolužití s jinými atd.).

(Písek, 060819-1.)